

Žalm 5,2 – 7! 2K 5,16 – 21

L 15,11 – 32 Podobenství o marnotratném synovi

Sestry a bratři,

pro dnešní 4. neděli postní je dáno z Lukášova evangelia známé Ježíšovo podobenství tradičně nazývané O marnotratném synovi, ještě výstižněji může mít nadpis nebo shrnutí obsahu: O otcovské lásce. Víme, že laskavým a odpouštějícím otcem v podobenství je Bůh, jeho syny (a dcerami) jsme my lidé. Obvykle se soustřeďuje pozornost na mladšího syna z našeho příběhu. Byl už dospělý, měl právo vyžádat si na otci svůj díl majetku – své dědictví. Nemoudře všechno prodal (zřejmě to byla především zvířata a pole) a s mnoha penězi odešel do světa – daleko od řádu a pravidel domova, daleko od nároků svého otce, ale i daleko od jeho lásky, štědrosti a bezpečného zázemí (což si vůbec mladší syn nepřipouštěl). Protože si jen užíval a nepracoval, peníze mu brzy došly a s nimi se vytratil kamarádi a přítelkyně. Dostal se na úplné dno – jeho zoufalství vystihuje skutečnost, že nenašel jinou práci, než /dnes bychom řekli/ ve vepřině. Židé by nikdy prasata nechovali, vepřové maso nejedí... A když je synovi nejhůř, vzpomene si na otce – na jeho lásku, na hojnost a bezpečí u něho. A vrací se. Pýchu vystřídala pokora, touhu po samostatnosti bez autority otce nahradilo vědomí závislosti. „Otče, zhřešil jsem, odpusť, nejsem hoden...“ - Tak, jak reagoval otec v podobenství, by nejednal žádný otec ani matka, žádný rodič. Ani slovo napomenutí, ani slovo výčitky, láska bez podmínek, otevřená náruč. Krásný čistý oděv, prsten a obuv jsou znamením důstojnosti svobodného člověka (na rozdíl od otroka). A následuje radostná a bohatá hostina.

Tou by mohl náš biblický příběh končit. Ale nekončí. Ještě je tam vyprávění o starším synovi. Je vzorný, pracovitý, přichází z práce – z pole. Taky mu po otci bude všechno patřit, je prvorozený nástupce. Je zdánlivě dokonalý, poslušný. Ale ve skutečnosti, ve svém srdci je nespokojený, zahořklý, neváží si láskyplného domova, a je plný zášti a nenávisti vůči svému bratrovi. Zahrnuje otce nesmyslnými, vymyšlenými výčtkami. Žárlí na svého bratra, závidí mu, chtěl by mít otcovu lásku jen sám pro sebe.

Sestry a bratři, po čtení evangelia – podobenství z Bible jsme si možná sebe spokojeně v duchu říkali: Já nejsem jako ten mladší, marnotratný syn či dcera. Je to dobré. Dneska je to o těch druhých, ne o mně. (!) Ale nejsme někdy podobní tomu staršímu synovi? Vážíme si Boží lásky, Boží blízkosti? Nezahrnujeme ho

mnoha výčitkami? A vůči druhým lidem – nezávidíme jim, jak se mají dobře, jak jim všechno vychází, i když žijí bez Boha a jsou mnohem hříšnější než my?

Dnešní biblická zvěst je především o Boží nezměrné a slitovné lásce. Jsme do ní zahrnuti, ať už se spatřujeme v mladším marnotratném nebo ve starším našťvaném synovi. Přijměme pozvání svého nebeského Otce k hostině radosti, odpuštění a smíření. Vždyť nás všechny nesmírně miluje!

/Jindřiška Buttová, 27. 3. 2022/